

נפרדים מרימوند

רימوند, רימונדה לוי, נולדה בספי, מרוקו, ביולי 1931, להוריה הנינה וניסים.

עלתה ארצה והגיעה לקיבוץ ביוני 1957, עם אחותה הצעירה סוזן.

אמי, בתיה, אימצה מיד את האחיות; אך בעוד סוזן באה אלינו הרבה, ואנו בקשר חם עד היום, רימوند מצאה לה מארח בכוחות עצמה - את ראובן, הייקה מוינה. סוזן סיפרה לי היום כמה אהבה בתיה הרעיפה עליה. "היא אהבה אותי יותר מאשר את הבנות שלה..."

רימوند וראובן - מי משניהם היה יותר יקה, קשה לשפוט. מסודרים למופת, קפדניים, דייקנים.

הם נישאו בספטמבר 1958, הוותיקים העלו לכבודם הצגה מפוארת של "גבירתי הנאוה", ומיכאל כהן כתב את המילים. לימים, כשיעקב ומיכל התחתנו, העלו לכבודם את ההצגה קופליה.

רימوند התקבלה לחברות בינואר 1959.

עם השנים נוספו למשפחה מיכל, רוני וענת ובהמשך הפכו לשבט עם הנכדים.

בשנים הראשונות רימوند שובצה, כרוב החברות, לעבודה בבית ילדים, ולא סתם בית ילדים – היה עליה להשתלט על עשרים ומשהו שובבי כיתת עשור. היא ממש לא רצתה בכך, אך זה היה צו הסדרן, וכמנהג התקופה – לא הייתה לה ברירה. לימים סיפרה לי שרק בעזרת כוסית משקה השכם בבוקר, הייתה מסוגלת לפגוש קבוצה רעשנית ומבולגנת כמו כיתת עשור. היא ניסתה ביד רמה להפוך אותנו לבני אדם מסודרים, נקיים, אדיבים ושקטים, משימה בלתי אפשרית בעליל.

אך רימوند עמדה באתגר, ולראייה - עד היום מסתובבים בארץ כעשרים ילדים-לשעבר, ששוטפים רצפה, מנקים ומכבסים בדיוק לפי ההוראות של רימوند... האם הם לא משאירים אף פרור אוכל בצלחת? לא בטוח...

אנו זוכרים אותה מדברת צרפתית עם מינה, בשיחות ארוכות מעל ראשינו, כשהביטוי "מון דייה" חוזר שוב ושוב.

לימים נגאלה רימונד ממערכת החינוך, ועברה לעבוד בהנהלת החשבונות, עם סלמה. לאחר מכן עברה להנהלת החשבונות של מפעל הבונים, ושם תכונות הסדר והקפדנות שלה באו לידי ביטוי במיטבן. עבודה זו התאימה לה מאוד.

מי שהיה הגזבר של הקיבוץ ושל המפעל, כנהוג אז, זוכר כמה מוצלחת הייתה בעבודתה. יומיים אחרי סוף כל חודש, כבר הגישה לו דו"ח חודשי מדויק ומסודר למופת, ולצידו הייתה מציעה גם כוסית משקה...

רימונד, אישה צנומה ומטופחת, ותמיד לבושה בטוב טעם. אהבה את השמש ואת הבריכה.

ב-1982 עברה משפחת גוטר, וכל משפחת כפר הנשיא, תקופה קשה, כשרוני נפצע בלבנון, ועבר שיקום ממושך. רימונד כמובן עמדה לצידו, יחד עם ראובן והמשפחה.

לאחר שנים רבות במפעל, עם התדרדרות בריאותה, עבדה רימונד תקופה במרכולית, וגם שם הייתה מתוקתקת ומסודרת כמנהגה.

בשנים האחרונות חיה בבית יונתן, כשראובן מבקר אותה בקביעות ובמסירות, ואפשר ממש לכוון את השעון לפי שעת הגעתו.

אתמול נפרדנו מרימונד לתמיד, כשהיא מוקפת באהבה.

נוחי בשלום רימונד היקרה. גן העדן וודאי יהיה נקי ומסודר יותר כעת.

רחל גינת

